

"DŽONI"

Prorok, mesaja, delfino kopile puno zlobne istine, gazija sa jezikom ostrijim od svakog jatagana, drznik koji svoju prvu jutarnju rakiju ispija na "ex" jer valja mu još jedan dan predeverati sa poganim KURVINIM SINOVI, Spilmar skormoras, gajdaš, balalajkaš, frulaš, harfaš, pjesnik, jodlaš, mudrac, ROKER !!!

Пише:
Небојуша
Кнежић

Торонто, децембар 2008.

Azra i Džoni bili su nam dati u amanet kao gladnome hljeba i žednome vode,, ali... ebaji ga,, šta očekuješ kad pred svinje prospeš bisere...!

Svi njegovi vapaji, stihovi puni pro-ročkih rima, sevdah-uzdasi koji te opominju da ne ideš stranputicom lošeg ukusa, lopovluka, gramzivosti, zavisti i TOTALNE GLUPOSTI nisu se ticali većine, one proste svjetine koja je sebe zvala Jugoslovenima, Yugosima, Yugošvabama,, a u stvari bile su to u većini gomile "BUBA ŠVABA, UHOLOŽA, ŽOHARA, "kukoroča"...

*****

Imamo Tita, pa ga onda iznenada nemamo ali i poslije Tita Tito, pa mu se kunemo sve pocupkujući u nekom zbratimljenom narodnom kolu, lijevom nogom hopa desno, lijevo, tamo, vamo, jedan, dva, op, sa, sa...

Najedeni smo, napojeni, krediti povoljni jer kamate same sebe pojedu već za doručak, na televizorima bucma-sti "seljačići" ili prigradski "uhljupčići" vježbaju i glancaju svoj riječnik raznim političkim frazama koje su naslijedili od svojih velikih učitelja. Nasmiješeni su, kravate im usklađene sa bojama do grkljana zakopčanih košulja,, pa kad kažu "demokratija", ili "prosperitet", obavezno malo zakrkljaju, naprosto zaškripi kao tupi nož na vratu nevinog jagnjeta...

*****

Brena puni stadione, ponosne majke i očevi sa gomilama dječurlije nose cvijeće koje će bacati na "jugoslovenku" i u delirijumu do iznemoglosti u glas ponavljati, "too cile, tooooo". A KURVINI SINOVI, i sami pavši u sevdah, iza barikada svojih tvrđava, tiho, da ne čuju ni zidovi "koji imaju uši" vade gusle, tambure i šargije pa onda gude svoje pradjedovske mile zvuke pune čežnje za prošlim, davno prokockanim carstvima, izgubljenim bitkama i prodanim i izdanim vođama...

MOJ GOLI PRIK SAM PROTIV SVIH, pjevuši student koji pojevši solo grah u nekoj jeftinoj menzi poslije polivača ulica pognuto korača ka svome budžaku u predgrađu do koga ne vode tramvajske šine,, kakav naivan frajer,, piiih!

TUĐINA TA PUSTA DA OSTANE, pjeva grupica od nekoliko hiljada "mladih gastarbajtera" koji odlaze u arapske zemlje da na bušotinama nafte zarade neku "crkavicu"

Brena više nije sama, nije dovoljna, kloniraju je KURVINI SINOVI jer je potražnja za njom sve veća i strasnija. Uviđa to i "meki" roker Brega pa se i sam podmuklo i po dušmanski, vješto pretvara u "brenu" i gle čuda,, i on počinje da puni stadione, "to cile, to"

ROKEN ROL POSTAJE KIKIRIKI ZA NAJŠIRE NARODNE MASE....

FILIGRANSKI PLOČNICI,, USTA PUNA BARUTA,, stisnutih zuba pjevuše odbačeni i prevareni ljubitelji dobre svirke i furke, a KURVINI SINOVI, u Bijelo Dugme ulazu sav svoj kredibilitet, sve što im je na raspolaganju, jer znaju da u Americi i Džon Lenone ubijaju, zar ne!? A oni,, oni su za mir, za zabavu i veselje najširih slojeva društva koje im je slijepo potčinjeno...

JELI TI TIJELO PUNO BOLA, KAŽI DUŠO JESI LI SAMA VEČERAS, pita se neka rulja koja sa radničkim knjižicama čuču ispred biroa rada,, ali KURVINI SINOVI i za njih imaju "stih", "glavooooo ludaaaa"

SVI NA BARIKADE, poziva Džoni!

Ali mu se hrabro i drugarski suprotstavljaju Svetozar Vukmanović-Tempo i "veseli, snalažljivi bosanac" koji zagrljeni kao malaksali deda i najarcani unuk pojeee,, pljuni i zapjevaj mojaaa Jugoslavijoooo!

Bratske mase su sve gušće i tala-sastije, nema kaHve i benzina, nema put'ra ni šeč'ra,, nema ni kredita iz kapitalističkog svijeta, arabatije od auta se voze na par i nepar, ali i dalje do beskrajna ima pjesma i igara od Vardara pa do Triglava, leleee!

TANKA CRNA LINIJA, sa crnim kolutima oko očiju drhtava glasa zbori DŽONI, ali Brena i njene klonirane drugarice samo vrte dupetima i tresu vimenima, dok narodni čovjek koji je davno položio zakletvu na doživotnu poslušnost, bezbrižno na kacu sa usoljenim kupusom stavlja težak kamen kako bi i te zime bilo sarme i rasola kojim će lječiti svoj narodni mamurluk.

URADI NEŠTO, uradi nešto za svoju savjest, ne misli da si sam, kreni oštro, uzmi stvar u ruke, zaboravi na strah,

I dalje očajno bodri Džoni, ali "junfer" iz studentskog doma i svoje postanarske sobice, više voli "veselog bosanca" i breninu zadnjicu pa uz redovnu onaniju stimulisanu jeftinim kolorisanim porno-magazinom kupljenim u obližnjoj trafici, traži utjehu i spas od jalove i beznadežne budućnosti,,

DIJETE U NOĆI. KAO TI I JA, STRANAC U PROLAZU, okreće Džoni svoj glas i instrument prema mladoj ženi, ali ona ga ne čuje, sluša "iz daljine škripu sa zadnjeg sjedišta njegovog skopog auta, pa se stapa sa gomilom "ženskadije" koje vlati trave Volta Vitmena vide kao slamu ispod nekih zasranih koza, aman, draže im "ono"uz neke "grand" hitove nego iza ponoći na dubrovačkom Lovrijencu ili Porporelli uz Paljetkove stihe il' na "Kališu" uz Miljkovića, možda na Griču u nekoj od onih

uskih ulica u kojima bi im na koljenima ustreptalo i u zanosu šaputali velikog Tina ili iza ponoći u Sarajevu, na Koševu i Kranjčevićevu grobu, njegov Ditiramb i Angelus, neki tamo moderni trubaduri razbarušenih kosa i podernih traperica...

KRVAVA MERI, kriknu Džoni i gomila poče da skandira, "op cup poskočiću, drugu vjeru zaskočiću" Nisu više dovoljni mlaki i kilavi, trebaju jaki i žilavi. Pronalaze ih u istorijskim čitankama nekih davno izgubljenih bitaka i propalih carstava, te ih oživljuju uz pomoć svjetskih sila i propagande. U pohode i "pomoć" dolaze preci, surova izgleda i još surovijih namjera. Klonirane pjevaljke obilaze ratišta i razdrljenih grudi pjevaju svoje verzije "Lili Marlen". Marlene Dietrich je svoju "Lili" pjevala Saveznicima i sa jasnom porukom, ja sam Njemica ali ne i fašista!

RASTOČIA SI SE LEUTE MOJ A MRIŽA JE SAGNJILA,, ali "topovi salvama bijesne đuladi ponovo bi da poraze nekoga raspomamljenog "napoleona", PIT I TO JE AMERIKA, reče Džoni a onda nastade i "zid srama" na koga počese da kače slike mladih, pametnih i razočaranih ljudi koji zauvijek rekoše zbogom jednoj zemlji koja je bila u samrtnom hropcu!

BRODOVI SU ISTI KA I LJUDI... uz opor osmijeh će Džoni dok uzduž i poprijeko gore sela i gradovi,, Domaći izdajnici i strani okupatori sa cekerima humanitarne pomoći kruže uokolo i gladnom narodu udjeljuju milostinju a ovaj na to pristaje uz suze radosnice i dalje ne ispustajući svoje nacionalne zastave iz ruku. U jednoj ruci zastava u drugoj grobarska lopata. Fratri, hodže i

popovi postaju važniji od oca, majke i brata, ljubimo im skute i ruke...

MORE PRICKS THAN KICKS,, cereka se Džonika satanski pjevušeći, "LJUDSKI SNOVI GORE KAO DRVO, SVAKO IME NOSI ZNAK, SAMO DA SE SAČUVA VLAST, JEDNOM SLAVA, DRUGOM MAST"

Mali i beznačajni literati teški tek jednu il' dvije knjižice proze il' poezije štampane na jeftinoj hartiji plaćenju crkavicom iz kasa SIZ-ova za razvoj kulture preko noći postaju žrtve komšijskih zavjera a zatim i značajni "klasici" svojih naroda kojima dodjeljuju ministarske i sve ostale udobne fotelje. Za uzvrat pišu slinama i smradnim znojem a ne krvlju i mastilom, optužuju konstruktora Titanika za njegovo potonuće,, da je samo bio čvršći, led mu nebi ništa" Optužuju i Džejn, panjkaju je Tarzanu da ga vara sa snažnim gorilom iz guste džungle...!

A Tarzan, to jes' Džoni, odgovara,

MON AMI, MOJ OSJEĆAJ JE BESKRAJNA SAMOĆA, KAKAV JE OSJEĆAJ BITI OBOJENA SLIKA IZLOŽENA NA SAINT GERMAIN DES PRES,, NE ZNAM! MON AMI, SJEDEĆI DUGO NA OBALI, TRAZIO SAM VEZU S TOBOM....

Dakle marginalci pobjegli sa pecačkog štapa nekih penzionera postaju prvaci u svojim zanimanjima. Preko noći od kukavnih žrtava postaju slavljani pobjednici. Napamet uče nacionalne parole i kako da ponizno puze pred invazijom posve nove "rim-ske" "otomanske" ili "habzburške" imperije. Žene se novim, ovaj put sebe dostojnim ženama, useljavaju u nove hane i dvore i to je sasvim dovoljno, ne smeta im što ih "gospodari" drže na lancu kao cuke "avlijanere",,

RAZDIJELIO SAM BLAGOSLOVE I SMOTAO DŽOJU, SADA SAM ŠTIĆENIK IMAM SVE ŠTO ZAŽELIM,, la,, laa... rahat od svega pjevuši Džonika.

A "gruntovčani" koji ostadoše na stratištima svojih rodina ne pitaju se i ne brinu hoće li im ikada njihova djeca,, i njihove djece djeca oprostiti što su dozvolili da se ogluše o Džonijeve poruke,, a LEGENDA sada tamo u zemlji lala nema više potrebe da se popne na trešnju kako bi ubrao bananu, to i dalje rade samo Tarzanovi majmuni i ocvali balkanski rokeri čiji se poster do u beskonačnost ljepe po seoskim i palanačkim banderama zajedno sa slikama kloniranih "brena" i bucmaštih političara, jer tako zajedno skuplje i bolje prodaju muda za bubrege zabludjelom stadu....

E TUGINATA PUSTA DA OSTANE,, U DEŽELI LELE NE POSTOJI PRAVDA, SAMO KRIVDA MORI, ŠTO SE NE ISPRAVLJA...

★